

[Lawaetz]

Vi er her inde ved kernen af vor udlændingepolitik. Kort og godt: ønsker vi flere udlændinge for kortere tid, for længere tid eller for altid, eller synes vi, at vi i forvejen har nok at forsørge eller nok til at konkurrere om den manglende beskæftigelse, den beskæftigelse, vi mangler til vore egne? Det er i den sidste ende det og ikke de små spidsfindigheder i de mange ændringsforslag, folketingset skal tage stilling til, når flertallet om ændringsforslagene skal gruppere sig.

Jeg vil i øvrigt pege på, at det, fremskridtspartiet finder mest forkert, er denne deling mellem justitsministeriet og indenrigsministeriet. Det er en dårlig idé, og det vil koste yderligere arbejde og dermed penge. Særlig opmærksom skal man være på de radikales direkte udtrykte mistillid til politiet med ønsket om, at indenrigsministeriet allerede efter ét års ophold skal overtage tilsynet med udlændinge.

Fremskridtspartiet har kun begrænset taget aktivt del i det meget tidkrævende og ret ligegyldige kosmetiske arbejde vedrørende de 90 ændringsforslag. Vi har med vanlig realistisk sans kun stillet et enkelt ændringsforslag, der i sin enkelthed går ud på ikke at indføre et flygtningenævn, da vi mener, det vil forhale og fordyre sagsbehandlinger.

Forslaget om flygtningenævn er indeholdt i justitsministeriets lovforslags § 51, og ved justitsministeriets ændringsforslag nr. 69 er det foreslået yderligere udvidet, dog ikke med så meget bureaukrati, som SF og de radikale går ind for, nemlig som nævnt her fra talerstolen et indvandrernævn, hvor man også er indbyrdes uenige om, hvorvidt antallet af nævnsmedlemmer skal være 7 eller 8, ligesom man er uenig om nævnets sammensætning.

Vi vil under afstemningen i dag på grund af manglende indbyrdes enighed se masser af mindretalsindstillinger, der kan få et ret tilfældigt slutresultat for denne yderst vigtige lov. Det eneste virkelig fornuftige ville være at udsætte lovens endelige vedtagelse til næste folketingssamling, så ændringsforslagene kunne sammenarbejdes med større enighed og overskuelighed til følge.

Da der nok ikke er stemning for det, bliver fremskridtspartiets indstilling til ændringsforslagene, at vi ud over vort eget forslag vil støtte de af justitsministeren stillede ændringsforslag som de mindst vidtgående.

Det gør vi også ud fra følgende grundsynspunkter og med ønsket om mest mulig, helst hele kompetencen til justitsministeriet og politiet, som alligevel kommer til at lave arbejdet og alle nødvendige undersøgelser i marken.

Vi er angst for en administrativ deling og derved ringere udnyttelse af eksisterende ressourcer. Vi mener, det er helt forkert, at en række opgaver skal deles mellem to ministerier, og jeg kan også tiltræde hr. Hagen Hagensens bekymringer på det felt om, at man griber ind i det rent forfatningsmæssige, som der åbenbart heller ikke er enighed om. Jeg kan slet ikke se, det vedkommer denne sag. Man kan bare tænke nøgternt og praktisk og sige: hvilken fordel skulle der egentlig være ved at skulle det? Det er skrækken for, at ordet »politik« overhovedet kan komme ind i debatten.

Et andet realistisk synspunkt går ud på, at vi ikke har brug for flere indvandrere bortset fra specialister, der kan gavne forskning og erhvervsliv, og at vi navnlig ikke har brug for de store familier, de bringer med sig.

Den nye udlændingelov skulle gerne holde en årrække, men jeg er bange for, at man i sin iver for at få den igennem begår en række fejltagelser. Det har fremskridtspartiet nu advaret imod.

Til slut vil jeg spørge, hvor mange folk der skal ansættes, og hvad det koster. Det er sådan noget væmmeligt noget, der interesserer mit parti. Ifølge bemærkningerne koster det i 1983 ekstra 3,5 mill. kr., og i 1984 koster det ekstra 6,5 mill. kr., men når man læser det, ser man straks, at her ikke er medregnet gode ideer om nedsættelse af nye nævn, som vel også skal have et eller andet for deres arbejde. Der er heller ikke medregnet nye udgifter til undervisning, og der er ikke medregnet udgifter til tolke, skønt det er klart, at der med alle de sagsbehandlinger også skal bruges et antal tolke. Det vil sige, at beløbet er væsentlig større, end man kan se det i bemærkningerne.

Man kan også spørge: har de kvalificerede folk i indenrigsministeriet? Og man kunne spørge: kan politifolk fra TMU søge stillingerne i indenrigsministeriet? Og hvis de kan det, bliver det så de samme folk? Kan de få stillingerne, og vil de over i indenrigsministeriet? Det er sådan nogle ting, der overhovedet ikke er løst.